

Postup na republikové finále soutěže ve finanční gramotnosti - ROZPOČTI SI TO

Soutěž ve finanční gramotnosti začala na konci října. Paní učitelka se nás zeptala, jestli někdo ze třídy chce do soutěže a to znamenalo pracovat po tři měsíce na zadaných úkolech. Ze začátku se nikdo nehlásil (vidina práce a nemálo času), ale nakonec jsem se přihlásila já (Eliška Krunčíková) a Míša Křivková. Po čtyřech dnech, kdy jsme hledaly další dva členy do našeho týmu, se našli. Denis Redžalari a Luboš Janča nám řekli, že do toho jdou s námi. A tak jsme začali plnit první kolo. Na něj jsme měli bohužel málo času, protože jsme začali pozdě (výjezd Anglie). V prvním úkolu jsme měli vybrat pro nás vyhovující rodinu. Nám vyhovoval třetí profil rodiny: maminka, tatínek, babička a čtyřměsíční batole. Začali jsme si říkat Petržílkovi – tým jsme nazvali **Šetrílci**.

Další úkoly byly těžší, než jsme čekali. Rozhodnout, jakým způsobem se budou jednotliví členové naší rodiny stravovat a nakoupit příslušné položky v e-shopu, promyslet, kde budeme bydlet, jak se budeme dopravovat a vše zanást do našeho měsíčního rodinného rozpočtu – nic moc. Po odeslání vypracovaných úkolů jsme byli dost nervózní. Za necelé dva dny přišli výsledky. Uff, odrfkli jsme si – nějaké chechtáky (název peněz v soutěži) máme.

A další kola? Šla trochu lépe – no, spíše vypadala snazší, ale nebylo tomu tak. Posuďte sami – řešili jsme pravidelné a jednorázové výdaje, kapesné, vybírali jsme běžný účet, rozhodovali jsme s odůvodněním o krátkodobé finanční rezervě, o investicích a pasivním příjmu, a nakonec sestavili roční rozpočet.

Když po Vánocích přišlo vyhodnocení posledního kola, mysleli jsme si, že budeme radostí ječet. Stálo tam „**postupujete do finále – dělíte se o 3. - 5. místo v republice.**“ A co to znamenalo? Připravit si během tří dnů desetiminutovou prezentaci o naší rodině včetně toho, co jsme se v soutěži naučili (naše prezentace byl němý film s komentářem naživo – podívejte se na <https://www.youtube.com/watch?v=jHHeHxQP7T8> nebo na našich stránkách – videa – Rozpočti si to – soutěžní video). Bylo to pro nás dost těžké, ale my jsme byli vytrvalí a zvládli jsme to. V pátek v půl sedmé ráno jsme se sešli i s druhou skupinou se **Šikulkami z Povrlů**, kteří postupovali **z 2. místa**, abychom jeli do Prahy. Po hodině strávené ve vlaku, jsme se ocitli v Praze, v obchodní akademii, v učebně, kde se vše mělo odehrát. Celá naše skupina se třásla nervozitou. Paní učitelka se zdála v pohodě, ale bylo vidět, že se aspoň trochu bojí. Vylosovali jsme si číslo devět, tedy jsme byli devátí v představování naší práce. Půl hodina skončila a my jsme přišli na řadu. Když jsem si stoupla před tolik lidí, začala jsem si říkat, jestli to vůbec zvládneme. Ale mé obavy zřídly, když jsme měli prezentaci za sebou. Aby měla porota dostatek času na hodnocení, šli si všichni zúčastnění po odprezentování zahrát novou finanční hru. Když jsme se vraceli do učebny, klapaly mně zuby nervozitou víc, než když jsme přicházeli. Po vyhlášení desátého místa jsme si oddechli, že jsme v pětce. Pak přišla pátá a čtvrtá místa. „My jsme v trojce,“ křičeli jsme po sobě. „**A třetí místo získávají Šetrílci.**“ Vyskočili jsme a utíkali si pro ceny. Ve vlaku jsme všichni seděli velice spokojeně. Vždyť jsme nejeli pro první místo, ale obhájit naše třetí.

Děkuji za úžasnou spolupráci našeho týmu a za úžasnou atmosféru, kterou jsme při řešení úkolů vytvořili.

A velké díky patří paní učitelce Věře Slezáčkové, která nám víc než pomohla!!!

Eliška Krunčíková